

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY
(anonymizovaný opis)

Okresní soud v Liberci rozhodl v senátu složeném z předsedkyně senátu JUDr. Lenky Zhoufové a přísedících Zlaty Hočkové a Mgr. Luboše Vocáska v hlavním líčení konaném dne 28. května 2021 v Liberci

takto:

Obžalovaný

[celé jméno obžalovaného], [datum narození] v [obec], trvale bytem [adresa obžalovaného a poškozené],

je vinen, že

v [obec], ul. [obec a číslo] v přesně nezjištěné době od května 2019 do 28. 8. 2019 v bytě nacházejícím se ve 2. patře ve třech případech požádal [celé jméno poškozené], narozenou [datum], aby mu rukou stimulovala jeho přirození až do jeho vyvrcholení, což poškozená pokaždé učinila, přestože věděl, že tato je mladší patnácti let,

tedy

jiným způsobem pohlavně zneužil dítě mladší patnácti let,

čímž spáchal

zločin pohlavního zneužití podle § 187 odst. 1 tr. zákoníku

a odsuzuje se

podle § 187 odst. 1 tr. zákoníku k trestu odnětí svobody v trvání jednoho /1/ roku.

Podle § 81 odst. 1 tr. zákoníku se výkon trestu odnětí svobody podmíněně odkládá. Podle § 82 odst. 1 tr. zákoníku se stanoví zkušební doba v trvání dvou /2/ let.

Podle § 228 odst. 1 tr. řádu je obžalovaný povinen nahradit poškozené [celé jméno poškozené], narozené [datum] nemajetkovou újmu ve výši 30.000 Kč.

Podle § 229 odst. 2 tr. řádu se poškozená [celé jméno poškozené], [datum narození], odkazuje se zbytkem svého nároku na náhradu nemajetkové újmy na řízení ve věcech občanskoprávních.

Odůvodnění:

1. Na obžalovaného byla státní zástupkyně Okresního státního zastupitelství v Liberci podána obžaloba pro skutek uvedený ve výroku tohoto rozsudku. Skutkový stav byl prokázán v hlavním líčení.

2. Obžalovaný jednání kladené mu za vinu zcela popíral, popsal své vztahy s poškozenou s tím, že byl přítel její sestry [jméno], se kterou chodil rok. Vše bylo v pořádku, její mamka i [anonymizováno] ho měly rády. Kačka ho měla ráda až moc, pořád ho musela objímat a musela mít fyzický kontakt, avšak neprojevovala se vůči němu sexuálně. Když ho obejmula, tak jí také obejmul. [jméno] s poškozenou spolu bývali jednou či 2x týdně, on hrál většinou na X-boxu a ona také hrála na svém počítači hry. Občas trávili čas v jednom pokoji, obžalovaný byl na telefonu a ona se dívala na nějaký film. Někdy seděli v obýváku, někdy v pokojíku obžalovaného, resp. sestry poškozené, který sdílela s obžalovaným. Poškozenou bral jako dítě. Ona se hlavně chovala jako dítě na svůj věk. Obžalovaný poté popsal vývoj vztahu se sestrou poškozené s tím, že se následně kvůli projednávané věci rozešli.

3. Svědkyně [celé jméno svědkyně], matka obžalovaného, vypověděla, že slyšela, že obžalovaný měl obtěžovat mladší dceru sousedů. On žil asi rok u nich v bytě s její starší sestrou. Dozvěděla se to, když jí napsali sms, ať přijde k nim dolů, že se [jméno] bude stěhovat zpátky. Tam jí matka poškozené sdělila, že jí [anonymizováno] řekla, že jí měl [jméno] ukazovat pind'oura, že se to styděla říct ostatním. Poškozená byla v tu chvíli v pokojíčku, tak svědkyně otevřela dveře a vyzvala jí, aby jí to šla říct a ona řekla, že to všechno řekne [anonymizováno], že ona nechce nic říkat. [jméno] říkala, to samé, že jí měl [jméno] ukazovat pind'oura. Svědkyně odvětila, proč by to měl dělat, když s ní může kdykoliv spát. Ona řekla, že by [anonymizováno] nikdy takové věci neříkala. [jméno] svědkyni pak dovolila, aby za [anonymizováno] šla do pokojíku, sedla si k ní, byla u toho i [anonymizováno]. Poškozená jí řekla: „[jméno] mi ukazoval pind'oura, má ho velkýho.“ Proč se svědkyně ptala, zda to byla náhoda, zda prošla třeba do koupelny, nebo jak ho viděla. Ona řekla, že jí ho ukazoval, ten den. Ptala se jí, zda to bylo poprvé a ona říkala, že to bylo vícekrát, že to [anonymizováno] také ví. Poškozená jí uvedla, že řekla, že jí ho měl jen ukazovat, že ona by mu na něj nesáhla. Syn se v tu chvíli nevyjadřoval. Následně se ho několikrát ptala a on říkal, že to neudělal, že neměl důvod. Svědkyně popsal poškozenou, jako trdlo, holku, která je trošku jiná, než ostatní, často lže, stále se s ní něco řeší, vyjádřila se i ke vztahům v rodině poškozené. K předchozím vztahům poškozené a obžalovaného uvedla, že mu poškozená ukazovala, i před ostatními, jaká má prsa. Ne, že by se svlíkla. Kolikrát přišla i v kalhotkách, ale [jméno] nijak nereagoval, hrál na play stationu, nebo spolu koukali na pohádky a seděli vedle sebe. Když přišel z venku, tak ho vždycky obejmula. Dále svědkyně popsal vzájemné vztahy po uvedené konfrontaci.

4. V souladu s § 102 odst. 2 trestního řádu byl čten protokol o výslechu nezletilé svědkyně [celé jméno poškozené]. Následně však soud, i s ohledem na charakter projednávané věci, dospěl k závěru, že je třeba i osobního výslechu nezletilé poškozené. Nezletilá ve svých výpovědích uváděla, že jí obžalovaný sexuálně zneužíval. Tento termín použila při výpovědi proto, že jí vysvětlili, že je to to, co jí [jméno] dělal. Podrobněji potom uvedla, že přišla ze školy a obžalovaný ležel nahý na gauči v obýváku. Jednou, když už se to dělo, se vzbudil a řekl, že si může jít zahrát na x-box, řekl, že si vymyslí nějakou hru, že on bude mít nějakou identitu, kdy tam byl malý kluk a pak týpek, který měl sexuální problém. Takto hráli, první byl ten malý kluk, to bylo v pohodě, pak byl ten chlap a to po svědkyni vyjel, byl nahý, shodil jí na záda na posteli, prali se tam, pak to skončilo a dál už si to svědkyně nepamatovala. Nahého viděla obžalovaného několikrát, ale třikrát jí řekl, že ho má, „uvolnit“. To znamená, že chce, aby mu na přirození dělala pohyby nahoru a dolů, až do doby, než mu vystříkne sperma. Svědkyně nejdříve nevěděla, co má dělat, ale

obžalovaný jí to ukázal. Vzal její ruku, dal jí ho do ruky a dělal pohyby nahoru a dolů. Pak už jí za ruku nadržel, dělala mu to sama, protože měla strach. Naposledy už chtěl, aby jí to stříklo do pusy, to však svědkyně nechtěla, tak odmlouvala, načež ho napadlo, že by to mělo stříkat na ten bílý ručník. Dále uvedla, že jí ukazoval porno - různé pohádky, zadal to do vyhledávače a pustil to. Jednou v noci brečela, bylo asi jedenáct večer, když to řekla mámě, takto řešily. Plakala, protože měla strach, že to neřekne. Mamka byla vyjukaná, zavolala sestru do pokoje a začaly to řešit. Mamka potom běžela za [jméno] a nějak to řešili. Potom přišla i [příjmení] mamka a ta se ptala, jestli to byl jenom sen nebo ne, na což jí odpověděla, že se jí to nezdálo.

5. Svědkyně [jméno] [celé jméno svědkyně], sestra poškozené, bývalá přítelkyně obžalovaného, vypověděla, že s obžalovaným chodila rok a půl a za celou dobu nezaznamenala žádné sexuální výstřelky nebo jakýkoliv sexuální směr k sestře. K předmětné věci uvedla, že sestra řekla mamce, že jí obžalovaný obtěžoval, že jí nutil koukat na porno s ním, že jí nutil, aby mu pomohla k vyvrcholení rukou. Svědkyně uvedla, že její sestra zmínila jisté detaily, které svědkyni připadaly velice podnětné, a které by dokázala srovnat s tím, co jí obžalovaný někdy říkal. Uvedla například, že jí obžalovaný říkal, že existuje porno jako pohádky, třeba Shrek, Madagaskar, hotel Transylvánie, a když sestra říkala, že jí nutil koukat na porno, tak vyjmenovala přesně tyhle pohádky, že na ně spolu koukali. Dále jí říkala, že se s ní zamykal doma. K tomu svědkyně uvedla, že si pamatuje, že šla do práce a poprosila [jméno], aby sestru pohlídal, a párkrát přišla domů, bylo zamčeno, což jí v tu chvíli nepřišlo divné, protože si řekla, že se třeba doma báli nebo zamkli omylem. Několikrát musela dokonce i klepat a bouchat na dveře. Poškozená bávala s obžalovaným doma sama i několikrát týdně. Dále jí poškozená svěřila, že obžalovaný vyonanoval do žínky, kterou následně svědkyně našla v prádle. [příjmení] se a nemůžu říct, že bych tam našla sperma, ale ta žínka tam byla. Svědkyně dále popsala svou sestru tak, že je odmalička zvláště nakloněná mužům, až nebezpečně. Když byla malá a přišel na návštěvu nějaký strejda, tak šla hned k němu na klín a byla až moc přítulná. Sexuální podtext tak mohl být podvědomě, vědomě určitě ne. V těch mužích to mohlo vyvolávat něco erotického. Dělal to od útlého věku, takže by to ani nechápala. Mohlo to být tak, že [jméno] nevědomky navedla. Svědkyně popsala večer, kdy se poškozená svěřila matce a ta následně svědkyni, kdy následně došlo ke konfrontaci obžalovaného, který vše popřel a rozbrečel se. Sestra mezitím byla v pokojíčku a brečela. Svědkyně se u ní střídaly a opatrně se jí vyptávaly. Ptala se i mamka obžalovaného, ale to byly otázky typu, že se jí pokoušela přesvědčit, že se sestra mýlí. I přesto však poškozená to i před ní řekla stejně a dokonce řekla, že se omlouvá, že to nemyslí zle, že to tak bylo. Prý jí nutil, aby mu pomohla vyvrcholit rukou. Když svědkyně [jméno] konfrontovala ten večer, tak jí řekl, že tohle nedělá, ale že chodí každý den onanovat na zastávku. Byla z toho zděšená, protože o tom nevěděla a prý to dělal velice často. Sestra jí dále řekla, že se to mělo stát v průběhu půl roku, že to začalo pomalinku, jestli si nechce zahrát na počítači, jestli si k němu nechce sednout. Asi čtvrt roku to bylo takové opatrné, spíš jenom takový bližší kontakt a pak to začalo být,, že se spolu koukneme na porno a sáhneš mi na něj“. Sestra jí také řekla, že ta masturbace byla hodněkrát. Svědkyně dále vypověděla, že sestra má tendenci lhát, i když je špatný lhář. Nedokáže přijmout trest za svou chybu, a proto raději lže. Něco z toho mohla být lež, ale nevymyslela si všechno. Byly to detaily, které si desetileté dítě nevymyslí, ještě k tomu s její psychickou výbavou.

6. Svědkyně [celé jméno svědkyně], matka poškozené, při hlavním líčení vypověděla, že jí předmětný večer poškozená řekla, že na ni [jméno] nevhodně sahal, že jí sahal na nohu, že ho viděla nahého na gauči, že spolu koukali na nějaké porno na mobilu. Podle jejích slov to trvalo delší dobu, asi dva, tři měsíce, ale nebyla schopná určit časový rámec. Nebyla to jednorázovka. Do té doby to pro ni nebylo nic tak hrozného, aby něco řekla. Ale ten den se stalo to, že on ho měl v ruce, chtěl, aby mu ho [anonymizováno] vzala do ruky, aby mu ho vzala do pusy a to už bylo pro [jméno] moc. [příjmení] [jméno] razantně, že ne, on se udělal do ručníku a to pro ni bylo takové trauma, že to svědkyni řekla, plakala ve svém pokojíku. [jméno] byl přítel starší dcery

[jméno]. Bydleli v jednom domě společně a [jméno] u nich hodně pobýval. Potom se přestali kvůli poškozené stýkat. Svědkyně se vyjádřila i k psychické situaci poškozené, kdy tato již v minulosti docházela k psychiatrovi pravidelně, má ADHD a má medikaci, po projednáváním zážitku kontaktovaly Bílý kruh bezpečí, kde čerpala terapie. Svědkyně také uvedla, že [jméno] neumí lhát, ale lže. [příjmení] byla naprosto jiná situace. Ona zalže v něčem nepodstatném, v drobnostech. Jak má ADHD, tak se nesoustředí, nedokáže si lež zapamatovat a nezopakovala by to. V té věci uváděla takové detaily, že to takhle normálně neumí. Jak má poruchu, tak je o dva roky zpátky, je trochu pomalejší.

7. Svědkyně [příjmení] [příjmení], sestra obžalovaného, uvedla, že má za to, že to [jméno] neudělal, protože ten den, kdy to přišla [celé jméno svědkyně] říct, takto bylo 3 dny předtím, než šli s [jméno] a [anonymizováno] do bazénu, ona ho objímala, vůbec se ho nebála, měla ho ráda. [jméno] se k ní choval normálně jako k dítěti. Když ho objala, tak jí neodstrčil. Se svědkyní se [anonymizováno] neobjímala. Svědkyně dále popsala svůj vztah k poškozené a její sestře a její pohled na vztah obžalovaného s [jméno] [celé jméno svědkyně]. Dále uvedla, že se s obžalovaným občas o sexu baví, konkrétně o kresleném pornu se ale s [jméno] nikdy nebavili.

8. K posouzení duševního stavu poškozené [celé jméno poškozené] byl vypracován znalecký posudek z oboru zdravotnictví, specializace klinické psychologie, který byl při hlavním líčení se souhlasem stran podle § 211 odst. 5 tr. řádu přečten. Ze závěru znaleckého posudku vyplývá, že z klinického hlediska se jedná o disharmonicky se rozvíjející strukturu osobnosti, která je dosud nezralá, se znaky svědčícími o emoční nestabilitě a tendenci k vývoji pravděpodobně anomální osobnostní struktury. Jsou přítomny znaky svědčící pro organické postižení centrální nervové soustavy (porucha aktivity a pozornosti), nejsou znaky pro duševní onemocnění. Intelektové schopnosti jsou rozvinuty ještě v pásmu normy, mírně nad jejím středem. Nejsou přítomny jednoznačné známky intelektového defektu, současně zjištěná kapacita intelektových schopností odpovídá věkové normě posuzované. Pokud se týká schopnosti posuzované správně vnímat prožitky a reprodukovat je, bylo zjištěno, že tyto schopnosti jsou mírně tangovány. Kvalita paměti je mírně snižena ve všech jejích fázích, není však závažně narušena žádným patologickým procesem. Kapacita paměti je rovněž mírně snižena, a to především z hlediska dlouhodobé paměti. Byly zjištěny problémy ve vybavování z paměti, byly rovněž zjištěny konfabulace. Reprodukce prožitého je rovněž méně přiměřená, ve struktuře osobnosti byly zjištěny takové rysy, které by tuto schopnost mohly nějakým způsobem pozměňovat (rysy egocentrické, rysy senzitivity, impulzivita, znaky ADHD). Schopnost posuzované k obecně věrohodné výpovědi lze označit ještě za přiměřenou. Pokud se týká schopnosti věrohodné výpovědi k inkriminované věci (specifická věrohodnost), je tato schopnost zatížena sklony ke konfabulaci, agravaci a menší sebekritičností posuzované, její labilní a nevýhodně rozvinutou emoční složkou osobnosti. Z těchto důvodů tedy lze považovat její výpověď k inkriminované věci, a to především v jednotlivostech, za mírně sniženě věrohodnou.

9. Dále byl k posouzení duševního stavu obžalovaného vypracován znalecký posudek z oboru zdravotnictví, odvětví psychiatrie a sexuologie. Ze závěru tohoto znaleckého posudku vyplývá, že v době, kdy se měl dopouštět uvedeného jednání, obžalovaný netrpěl duševním onemocněním v pravém slova smyslu (psychózou), osobnostní patologií nebo vadou intelektovou. Nebyla u něho zjištěna ani přítomnost parafie (deviace, sexuální úchylny) ani v objektu, ani v aktivitě. Obviněný je heterosexuálně orientovaný s preferencí dospělých ženských subjektů, tato orientace však nevylučuje možnost spáchání jednání, ze kterého je obviněn. U obžalovaného nebyly zjištěny důvody pro snížení ovládacích či rozpoznávacích schopností, tyto byly v době, kdy se měl dopouštět uvedeného jednání, plně zachovalé. Obžalovaný je osobou s probuzenou sexualitou a potřebou sexuálního vybití, realizace jednání popsaného poškozenou není tedy vyloučena. Pokud k uvedenému jednání došlo, mohla pro něj představovat náhražkový, snadno dostupný objekt. Z úzce psychiatrického či sexuologického pohledu pobyt obžalovaného na svobodě není nebezpečný. Znalec proto nenavrhl uložení ochranného léčení.

10. V hlavním líčení byly provedeny listinné důkazy, a to protokol o ohledání místa činu, fotodokumentaci, a zpráva, a k osobě obžalovaného, k jeho dosavadnímu způsobu života a fakticky tak k možné nápravě obžalovaného, a to zprávy o pověsti obžalovaného a opis jeho rejstříku přestupků a rejstříku trestů.

11. Ohledně osoby obžalovaného měl soud k dispozici opis z evidence přestupků a z Rejstříku trestů, z nichž bylo zjištěno, že obžalovaný nebyl v minulosti nikterak soudně trestán, má jeden záznam pro přestupek, za nějž mu byla uložena pokuta ve výši 1.000 Kč.

12. Na základě shora uvedených skutečností dospěl soud k závěru, že v hlavním líčení provedené důkazy jednoznačně prokazují, že obžalovaný se dopustil stíhaného jednání způsobem popsáním v obžalobě, a vylučují, že by k němu mohlo dojít jinak nebo že by je mohl spáchat někdo jiný. Obžalovaný projednávaný skutek zcela popíral, je však usvědčován výpovědí poškozené, která jeho jednání v rámci svých vyjadřovacích schopností (jedná se o nezletilou ve věku 12 let) podrobně popsala. Její výpověď potom konvenuje i dalším svědeckým výpovědím nejen svědkyň [jméno] a [jméno] [příjmení] – matky a sestry poškozené, kterým se poškozená svěřila, ale i výpovědi [celé jméno svědkyně], matky obžalovaného, které poškozená tyto skutečnosti také sdělila. Na své výpovědi poškozená trvala jak před policejním orgánem v přípravném řízení, tak ji zopakovala i při hlavním líčení. Naprosto stěžejním v dané věci tedy bylo posouzení věrohodnosti poškozené nezletilé [celé jméno poškozené]. Jak svědkyně [celé jméno svědkyně], tak i [jméno] [celé jméno svědkyně] i [celé jméno svědkyně] uvedly, že poškozená lže. Lže často, ale lhát neumí a lže pouze v marginálních věcech, nikoliv ve věch zásadních, a to i s odkazem na její psychiatrickou zátěž, pro kterou je léčena (ADHD apod.). Pro věrohodnost výpovědi poškozené ohledně projednávaného skutku hovoří i skutečnosti uváděné [jméno] [celé jméno svědkyně], a to mimo jiné věci týkající se porno pohádek, o kterých se ve své výpovědi poškozená opakovaně zmiňovala, a o kterých hovořila také svědkyně, že jí obžalovaný v minulosti sděloval, že existuje právě porno jako pohádky, na něž následně odkazovala poškozená. Znalkyně [příjmení] [celé jméno znalkyně] ve svém posudku dospěla k závěru, že schopnost poškozené k obecně věrohodné výpovědi lze označit ještě za přiměřenou. Pokud se týká schopnosti věrohodné výpovědi k inkriminované věci (specifická věrohodnost), je tato schopnost zatížena sklony ke konfabulaci, agravaci a menší sebekritičností poškozené, její labilní a nevýhodně rozvinutou emoční složkou osobnosti. Z těchto důvodů uvedla znalkyně, že její výpověď lze považovat, a to především v jednotlivostech, za mírně sníženě věrohodnou. Soud tak po zhodnocení výše uvedeného dospěl k závěru, že výpověď poškozené je ve svém souhrnu věrohodná a od počátku konzistentní, i když se v jednotlivostech může lehce odchylovat. Jako z věrohodné z ní tedy soud při svém rozhodování vycházel. Ze znaleckého posudku MUDr. [celé jméno znalce] je zřejmé, že osoba obžalovaného netrpí duševním onemocněním v pravém slova smyslu (psychózou), osobnostní patologií nebo vadou intelektovou. Nebyla u něho zjištěna ani přítomnost parafilie (deviace, sexuální úchytky) ani v objektu, ani v aktivitě. Ačkoliv je tedy obžalovaný dle uvedeného znaleckého posudku heterosexuálně orientovaný s preferencí dospělých ženských subjektů, tato orientace nevylučuje možnost spáchání jednání, ze kterého je obviněn. Obžalovaného taktéž nikterak nevyvíňuje to, že se jedná dle popisu jeho matky svědkyně [celé jméno svědkyně] a jeho sestry svědkyně [příjmení], o osobou hodnou, bez zlých úmyslů, který měl poškozenou rád. Mezi provedenými důkazy tak nebyly zjištěny žádné rozpory, skutkový stav, který byl provedeným dokazováním zjištěn, je tedy zcela konzistentní.

13. Stran právní kvalifikace jednání obžalovaného dospěl soud k těmto závěrům. Tím, že obžalovaný nezletilou [celé jméno poškozené] ve třech případech požádal, aby mu rukou stimulovala jeho přirození až do jeho vyvrcholení, což poškozená pokaždé učinila, a to přestože si byl vědom, že se jedná o osobu mladší 15 let, naplnil všechny znaky skutkové podstaty zločinu pohlavního zneužití podle § 187 odst. 1 trestního zákoníku. Za jiný způsob pohlavního zneužití jsou důvodně považovány toliko intenzivnější zásahy do pohlavní sféry poškozených, jež jsou v širším pojetí považovány za pohlavní styk. Za pohlavní styk je v tomto pojetí považován např.

orální pohlavní styk, ale i ohmatávání prsou nebo pohlavních orgánů, líbání přirození, které směřují k sexuálnímu vzrušení pachatele. Objektem zločinu pohlavního zneužití je ochrana lidské důstojnosti v sexuální oblasti a v tomto případě rovněž ochrana mravního a tělesného vývoje dítěte. Vzhledem ke skutečnosti, že obžalovaný věděl, že je poškozená mladší patnácti let, a přesto se na ní sexuálně ukájel, nejednal v jiném než přímém úmyslu podle § 15 odst. 1 písm. a) trestního zákoníku.

14. Při úvaze o druhu a výši trestu postupoval soud podle ustanovení § 38 a § 39 trestního zákoníku a přihlédl ke všem polehčujícím a přitěžujícím okolnostem podle § 41 a § 42 trestního zákoníku. Za projednávaný zločin pohlavního zneužití podle § 187 odst. 1 trestního zákoníku může soud jeho pachatele uložit trest odnětí svobody v rozmezí 1 až 8 let. Obžalovanému polehčuje podle § 41 písm. f) tr. řádu, že se projednávaný skutek spáchal ve věku blízkém věku mladistvých. Co se týče povahy a závažnosti trestného činu, vzal soud v potaz rovněž skutečnost, že i dle vyjádření znalce obžalovaný není osobou s deviací, na druhou stranu se jednalo útok vůči nezletilé, kdy tato byla po činu otřesena, plakala, bála se, co by mohlo následovat, a je třeba dát obžalovanému nekompromisně najevo, že takovéto jednání je nežádoucí, není správné a je třeba nést následky. S ohledem na vše shora uvedené však soud při úvaze o druhu trestu dospěl k závěru, že u obžalovaného není zatím třeba ukládat trest odnětí svobody s přímým výkonem, naopak je na něj možno působit prozatím pouze pohružkou trestu, podmíněně odloženého na zkušební dobu. Pokud jde o výměru trestu, uložil soud obžalovanému trest odnětí svobody ve výměře 1 roku, tedy na samé spodní hranici zákonné trestní sazby, se stanovenou zkušební dobou v trvání 2 let. Takovýto trest je pak dle soudu trestem adekvátním a dostatečným, který zároveň dává obžalovanému dostatečný prostor k tomu, aby se poučil, zamyslel nad svými hodnotami a v budoucnu se již dalšího protiprávního chování více nedopouštěl.

15. K trestnímu řízení se s nárokem na náhradu nemajetkové újmy řádně a včas připojila prostřednictvím svého zmocněnce nezletilá poškozená [celé jméno poškozené], soud se tedy musel zabývat i otázkou náhrady nemajetkové újmy, kdy při posuzování příznání výše náhrady vycházel z provedených důkazů za současného přihlednutí k jednotlivým vyčíslením škody a rozhodl tak, jak je uvedeno ve výroku rozhodnutí. Podle § 228 odst. 1 trestního řádu odsuzuje-li soud obžalovaného pro trestný čin, kterým způsobil jinému majetkovou škodu nebo nemajetkovou újmu nebo kterým se na úkor poškozeného bezdůvodně obohatil, uloží mu zpravidla v rozsudku, aby poškozenému nahradil majetkovou škodu nebo nemajetkovou újmu v penězích nebo aby vydal bezdůvodné obohacení, jestliže byl nárok včas uplatněn (§ 43 odst. 3 trestního řádu), nestanoví-li tento zákon jinak. Podle § 43 odst. 3 trestního řádu je poškozený oprávněn také navrhnout, aby soud v odsuzujícím rozsudku uložil obžalovanému povinnost nahradit v penězích škodu nebo nemajetkovou újmu, jež byla poškozenému trestným činem způsobena. Za nemajetkovou újmu se považuje příkoří, které se projevuje jinde než na majetku (např. v osobní sféře). Nepřímo však může mít i majetkové důsledky. Podle druhu práv, do nichž bylo zasazeno, může obecně jít o nemajetkovou újmu všeobecně osobnostní, spotřebitelskou, soutěžní, uměleckou, vědeckou atd., přičemž není ani vyloučen souběh více druhů nemajetkové újmy v různých sférách a právních vztazích. (k tomu viz rozsudek Nejvyššího soudu ze dne 19.6.2013, sp. zn. 8Tdo 46/2013). Je třeba si uvědomit, že byť jde v případě práva na náhradu nemajetkové újmy v penězích podle § 2951 odst. 2 NObčZ o satisfakci v oblasti nemateriálních osobnostních práv, jeho vyjádření peněžním ekvivalentem způsobuje, že jde o osobnostní právo majetkové povahy (viz rozsudek velkého senátu občanskoprávního kolegia Nejvyššího soudu ze dne 12.11.2008, sp. zn. 31Cdo 3161/2008). Navíc podle § 2971 NObčZ platí, že odůvodňují-li to zvláštní okolnosti, za nichž škůdce způsobil újmu protiprávním činem, zejména porušil-li z hrubé nedbalosti důležitou právní povinnost, anebo způsobil-li újmu úmyslně z touhy ničit, ublížit nebo z jiné pohnutky zvláště zavrženíhodné, nahradí škůdce též nemajetkovou újmu každému, kdo způsobenou újmu důvodně pocítuje jako osobní neštěstí, které nelze jinak odčinit. Podle § 2957 NObčZ pak způsob a výše přiměřeného zadostiučinění musí být určeny tak, aby byly odčiněny i

okolnosti zvláštního zřetele hodné. Jimi jsou úmyslné způsobení újmy, zvláště pak způsobení újmy s použitím lsti, pohrůžky, zneužitím závislosti poškozeného na škůdci, násobením účinků zásahu jeho uváděním ve veřejnou známost nebo v důsledku diskriminace poškozeného se zřetelem na jeho pohlaví, zdravotní stav, etnický původ, víru nebo i jiné obdobně závažné důvody. Vezme se rovněž v úvahu obava poškozeného ze ztráty života nebo vážného poškození zdraví, pokud takovou obavou hrozba nebo jiná příčina vyvolala. Újma uvedeného charakteru může vzniknout poškozenému především v případě trestných činů, jejichž znakem (následkem, resp. účinkem) není škoda na majetku, ale újma na jiných právech.

16. V řízení bylo prokázáno, že poškozená [celé jméno svědkyně] se do trestního řízení se svým nárokem na náhradu nemajetkové újmy řádně a včas připojila, když uplatňovala nárok na částku 50.000 Kč. Soud má za prokázané, že újma poškozené byla způsobena v příčinné souvislosti s jednáním obžalovaného. V posuzovaném případě nemajetkové újmy soud přihlédl k tomu, že v době skutku bylo nezletilé toliko deset let, a tímto skutkem byl její sexuální život nedobrovolně a násilně odstartován, přičemž zjevně není postačující morální zadostiučinění. Výše přiznané náhrady nemajetkové újmy byla v tomto případě odvozována od návrhu poškozené, avšak byla na základě úvahy soudu částečně pokrácena, když soud dospěl k závěru, že prodělané utrpení a následné psychické útrapy lze alespoň částečně sanovat částkou ve výši 30.000 Kč, kteroužto soud jako náhradu nemajetkové újmy poškozené [celé jméno svědkyně] přirkl. Soud tedy při určování výše náhrady nemajetkové újmy přihlédl ke skutečnosti, že obžalovaný svým jednáním způsobil poškozené psychické problémy formující její následný pohled na sexualitu a pohlavní život a rozhodl tak, jak je uvedeno ve výroku rozsudku. Naproti tomu co se týče zbývajících částky uplatněné poškozenou [celé jméno svědkyně], nepovažoval soud důkazy provedené v adhezním řízení za dostatečné, resp. má za to, že k posouzení, zda byla způsobená újma poškozené [celé jméno svědkyně] v nárokové výši, je třeba provést ještě další dokazování. Z těchto důvodů pak soud odkázal poškozenou [celé jméno svědkyně] se zbytkem jejího nároku na náhradu nemajetkové újmy na občanskoprávní řízení v intencích § 229 odst. 2 tr. řádu

Poučení:

Proti tomuto rozsudku lze podat odvolání do osmi dnů od jeho doručení ke Krajskému soudu v Ústí nad Labem – pobočka Liberec, prostřednictvím okresního soudu v Liberci, písemně, ve trojím vyhotovení, pokud se strany práva na odvolání již nevzdaly. V téže lhůtě, nebo ve lhůtě dodatečně stanovené předsedou senátu musí být odvolání písemně odůvodněno. Z odůvodnění musí být patrné, proti kterému výroku odvolání směřuje a jaké vady jsou vytýkány rozsudku nebo řízení, které rozsudku předcházelo. O odvolání bude rozhodovat Krajský soud v Ústí nad Labem – pobočka Liberec. Státní zástupce může rozsudek napadnout ve všech výrocích a je povinen uvést, zda odvolání podává ve prospěch či neprospěch obžalovaného. Obžalovaný může rozsudek napadnout pro nesprávnost výroku, který se ho přímo dotýká. Poškozený, který uplatnil nárok na náhradu škody, pro nesprávnost výroku o náhradě škody.

Liberec 28. května 2021

JUDr. Lenka Zhoufová
soudkyně